

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת הדסה אסיף

דותן אומיסי

התובע

נגד

א.ס. סהר תקשורת ומיתוג בע"מ

הנתבעת

1

פסק דין

2

3

1. בפני תביעה שהוגשה בגין פרסום לשון הרע, מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 (להלן – "החוק").

4

5

2. התובע שימש בעת הרלוונטית לתביעה, כמנהל יחידת השיטור העירוני בעיריית חדרה.

6

הנתבעת הינה חברה פרטית, ומנהלה הוא מר אביטל סהר (להלן – "אביטל").

7

3. התביעה הוגשה בגין כתבה שפרסמה הנתבעת ברשת האינטרנט וברשת החברתית "פייסבוק" (להלן – "הפרסום" או "הכתבה").

8

9

טענות הצדדים בתמצית

10

11

4. התובע טוען כי הכתבה הינה בעלת אופי משפיל ומבזה, ומותירה בעיני הקורא הסביר את הרושם שהוא נבחר לתפקידו שלא ביושר, ולא על סמך כישוריו. לטענת התובע, מקריאת הכתבה ניתן להבין שהוא נבחר לתפקידו רק משום שהוא בנה של זוגתו של ראש עיריית חדרה, מורן שגב (להלן - שגב). התובע טוען כי לנתבעת לא עומדת הגנה כלל, ולו משום שהאמור בכתבה אינו נכון, והוא כלל אינו בנה של הגב' שגב.

16

17

5. התובע מוסיף, כי התפוצה בה השתמשה הנתבעת לצורך פרסום הכתבה, היתה רחבה, והיא נועדה, לטענתו, לנגח את ראש העריה דאז, תוך הכפשת שמם של עובדים מעיריית חדרה וביניהם, התובע.

18

19

20

21

6. התובע טוען עוד כי הכתבה הינה פרסום לפי החוק. לטענתו, באמצעות המלל והגרפיקה המופיעים בכתבה, ביקשה הנתבעת להעצים את ההשפעה על הקורא התמים, ולחזק את טענותיה בדבר המינויים הפסולים. לטענתו, הפרסום נעשה בחוסר תום לב ומתוך כוונה לפגוע, וכתוצאה מהפרסום נגרמו לו נזקים.

22

23

24

25

26

7. הנתבעת אינה מכחישה שפרסמה את הכתבה, הן ברשת האינטרנט והן בעמוד הפייסבוק.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 יחד עם זאת, לטענתה, דין התביעה להידחות, משום שאין בדברים משום לשון הרע כלפי
2 התובע.
3
- 4 8. לטענת הנתבעת, מטרת הפרסום הייתה לרכז פרסומים קודמים, בנושא המינויים הפסולים
5 שבוצעו על ידי ראש עיריית חדרה דאז (להלן – ראש העיר), ועל מנת לתאר את דפוס הפעולה
6 שלו. לטענתה, אין בפרסום האשמה כלפי התובע, או כלפי יתר האנשים שהוזכרו ברשימת
7 המינויים בכתבה, אלא רק כלפי הגורם הממנה, וזאת כחלק מזכות הציבור לדעת וכביקורת
8 עניינית על התנהלות ראש העיר.
9
- 10 9. הנתבעת טוענת כי התובע מנסה לייחס לפרסום היקף רחב, בעוד שמדובר בפועל בהיקף
11 ובתפוצה מזעריים.
12
- 13 10. הנתבעת מודה שחלה טעות בכתבה באשר לתובע, כאשר נכתב שהתובע הינו בנה של שגב,
14 בעוד שדבר זה אינו נכון. יחד עם זאת, טוענת הנתבעת שאף שאין קשר ביולוגי כאמור, אין
15 ספק באשר לקיומו של קשר אישי בין התובע לשגב.
16
- 17 11. לחילופין, טוענת הנתבעת כי עומדות לה ההגנות הקבועות בחוק, ובהן הגנת אמת בפרסום,
18 וההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק. באשר לנזקים הנטענים על ידי התובע, טוענת הנתבעת,
19 כי התובע לא הוכיח כי נגרמו לו כאלה מפרסום הכתבה ובכל מקרה, חלות ההקלות המנויות
20 בסעיף 19 לחוק ולכן יש להפחית מסכום הנזק, ככל שייקבע כזה.
21
- 22 **הפרסום**
- 23 12. נשוא התביעה, היא כתבה, שפורסמה ביום 22.04.16 ברשת האינטרנט, בעמוד הנושא את
24 הכותרת "חדרה NEWS".
25 מדובר, בהתאם לעדותו של אביטל, בעמוד נחיתה, שהכיל רק את הכתבה נשוא התביעה (עמ'
26 36, ש' 24-23). הכתבה פורסמה גם באמצעות דף פייסבוק בשם "חדרה ניוז". (ראו עדותו של
27 אביטל, עמ' 43, ש' 35). הכותרות, שפורסמו בהבלטה, היו בין היתר:
28 "חשיפה בלעדית",
29 "לא יהיה מנוס מפתיחת חקירה פלילית כנגד צביקה גנדלמן",
30 "ג'ובים במיליונים למקורבי ראש העיר".
31
- 32 13. מפאת חשיבותה, אביא את הכתבה עצמה כלשונה:
33
34 "קוראות וקוראים יקרים, חג פסח שמח.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

1 אנו מתכבדים להגיש לכם את הגיליון השלישי של "חדרה ניוז", העיתון
2 האינטרנטי של חדרה, על כל החשיפות הכי מעניינות ובעיקר, כל האמת, ללא פחד
3 וללא צנזורה.
4 קורה הרבה בחדרה. חלק טוב יותר וחלק טוב פחות. אנו נסקר את הכול במהלך
5 השנה, אך את גיליון החג המיוחד, החלטנו להקדיש לנושא המינהל התקין בעיר.
6 אנו לא שופטים, אלא רק מביאים לכם את האמת – תקראו ותחליטו לבד.
7
8 האם גורמי אכיפת החוק קרובים לפיצוח מה שמסתמנת כאחת מהפרשיות
9 המושתקות ביותר בחדרה?
10 בשבעות האחרונים הגישה משטרת ישראל לפרקליטות המדינה המלצה להעמיד
11 לדין מספר ראשי עיר בישראל, בהם ראש עיריית רמת גן, ישראל זינגר, ראש
12 המועצה המקומית זכרון יעקב, אלי אבוטבול ואת ראש מועצת חצור הגלילית,
13 שמעון סויסה.
14 זינגר הואשם בשורה ארוכה של עבירות מרמה והפרת אמונים, לאחר שלכאורה
15 נחשף כי סיפק תפקידים ותפר מכרזים למקורבים אליו ולגורמים אשר סייעו לו
16 במערכת הבחירות.
17 גורמים בכירים בעירייה סיפרו ל"חדרה ניוז" כי נמסר להם כי המשטרה בודקת
18 פרשייה דומה בעיריית חדרה, אשר תאפיל על אלו שבגללן נחקרו שלושת ראשי
19 הערים שכעת הומלץ להעמידם לדין. על פי המידע שהגיע למערכת, מדובר במה
20 שכונה ממש "סוכנות תעסוקה ותפירת מכרזים" למקורבי ראש העירייה צביקה
21 גנדלמן.
22 מחומר הראיות עולה כי בשנתיים וחצי האחרונות, מאז הבחירות בהן זכה גנדלמן
23 בראשות העירייה, זכו גורמים בכירים המקיפים אותו או אף חברים ברשימתו (ולא
24 נכנסו למועצה בסופו של דבר), במשרות או במכרזים, בהיקף כולל של מיליוני
25 שקלים מכספי משלם המיסים בידרה, כאשר כל המכרזים והמשרות הנם או
26 בעיריית חדרה או בחברות העירוניות בניהולה.
27 ככל הנראה, גנדלמן, אשר הרבה להתפאר בניקיון כפיו במהלך מערכת הבחירות,
28 יאלץ להשיב לשאלות לא פשוטות, המגובות במה שנדמה כעובדות ומסמכים
29 המעידים על כך כי לכל הפחות, נהג באופן דומה לראש עיריית רמת גן, אשר כאמור,
30 יואשם במרמה והפרת אמונים. בגיליונות הבאים נחשוף את רשימת המינויים
31 המלאה, הנה הרשימה הראשונה.
32

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 אלו האנשים. אלו התפקידים. אלו הסכומים. אנו לא טוענים דבר או מאשימים
2 בדבר. אנו מגישים לכם כתבה עם המגובה בעובדות אשר נמסר לנו שהנם חלק
3 מחקירת המשטרה.
4
5 האם כך צריכה להתנהל עירייה?
6 האם זו דרך הגונה להתנהלות ראש עיר?
7 האם לכם, הקוראים, היה סיכוי לקבל ג'וב בסכומים שכאלו?
8 תחליטו אתם.
9 XXX – מקורב לגנדלמן, מונה למנכ"ל החברה הכלכלית, באורך פלא (הטעות
10 במקור, ה.א.) זכה במכרז לאחר שעוד לפני שזה פורסם, נודע כי הוא המועמד
11 הזוכה.
12 XXX – מקורב לגנדלמן – מנכ"ל עמותת עלה- באורך פלא (הטעות במקור, ה.א.)
13 זכה במכרז לאחר שעוד לפני שזה פורסם, נודע כי הוא המועמד הזוכה.
14 XXX – מנהל הקמפיין של צביקה גנדלמן – מונה לתפקיד דובר בערייה בעלות של
15 מאות אלפי ₪ בשנה.
16 XXX – פעילה במטה – הוקם עבורה תפקיד חדש בעלות של 240 אלף ₪ בשנה.
17 XXX – חבר ברשימתו של גנדלמן למועצה, - מונה לתפקיד "יועץ לראש העיר
18 בנושא אתיופים", בעלות של 144,000 ₪ בשנה.
19 XXX – פעיל בחירות מרכזי במטיהו של גנדלמן – מונה לנהל את מערך הניו מדיה
20 העירוני (אתר אינטרנט, פייסבוק ועוד)
21 XXX- שימשה כמס' 4 ברשימתו של צביקה גנדלמן, התקבלה לעבודה בחברת
22 נ.ח.ל. חדרה.
23 XXX – ניהל את מטה הבחירות המרכזי, התקבל עובד כמנהל אגף שפ"ע – שיפור
24 פני העיר.
25 XXX – פעילים במטהו של גנדלמן – בנם זכה במכרז מזגנים של העריה, כאשר
26 בדרך פלא, האב חבר דירקטוריון החברה הכלכלית. XXX עובדת באגף החינוך
27 בעריה.
28 XXX – פעיל בבחירות – קיבל את ניהולם של מספר ארועי תרבות בחדרה.
29 XXX – פעילה בבחירות – קודמה וכיום מנהלת את השוק העירוני.
30 XXX – פעילה בבחירות – קודמה לנהל את השיטור העירוני.
31 דותן עומסי – בנה של זוגתו של גנדלמן – זכה במכרז מנהל השיטור העירוני.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

1 XXX – פעיל במטה. גורמים רבים בבניין העריה מציינים כי הוא מקיים באופן
2 קבוע פגישות בקומה השלישית של הערייה...

3 (הדגש שלי, יתר השמות שברשימה לא יובאו על ידי, מפאת צנעת הפרט, ה.א.)
4

5 דו"ח מבקר המדינה, בנושא המינויים הפוליטיים ותפירת מכרזים ברשויות
6 המקומיות, צפוי אף הוא להתפרסם בשבועות הקרובים, כאשר ממידע אשר הגיע
7 ל"חדרה ניוז", לא מן הנמנע כי עיריית חדרה והעומד בראשה יוזכרו בה, בכל הנוגע
8 למינויים ולשימוש לא ראוי בכספי ציבור.
9

10 גורם בכיר הגיב לממצאים ואמר כי "לא מן הנמנע שתפתח חקירה פלילית כנגד
11 צביקה גנדלמן. עם מקריות כזו – שכל כך רבים ממקורביו במקרה זוכים לג'ובים
12 בסכומי עתק – ממש שווה למלא איתו לוטו.
13 שיסתכל בעיניים לתושבי חדרה ויגיד להם שגם להם יש סיכוי לקבל כאלה
14 תפקידים וכאלה כספים מהעירייה. בושה וחרפה".
15

דיון והכרעה

16
17 14. לעוולה של פרסום לשון הרע שני יסודות. היסוד האחד הינו "פרסום", והיסוד השני הינו
18 שהפרסום כלל דברים שהם בגדר "לשון הרע". בהעדר אחד מהיסודות דן לא מתקיימת
19 העוולה.

20 סעיף 2 בחוק מגדיר "פרסום מהו":

21 (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה,
22 צליל וכל אמצעי אחר.

23 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

24 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

25 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."
26

27 15. במקרה שבפני, דומה שלא יכולה להיות מחלוקת שפרסום הכתבה בפייסבוק הוא בגדר
28 "פרסום" לפי החוק. נקבע בפסיקה כי פרסום ברשת חברתית באינטרנט מהווה "פרסום",
29 לאור ההגדרה של מונח זה בסעיף 2 לחוק (ראו בר"ע (מחוזי חי') 850/06 רמי מור נ' ידיעות
30 אינטרנט, פסקה 24). במספר פסקי דין נקבע כי אין מניעה להחיל את דיני לשון הרע על
31 פרסומים משמיצים באינטרנט "בשינויים המחויבים" וראו סקירתו של כב' השופט גולדקורן
32 בתא"מ 54888-01-12 וקנין נ' מועלם, פורסם בנבו, מיום 16.12.12).
33

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 דומה שלא יכולה להיות מחלוקת על כך שפרסום ברשת האינטרנט, הינו בגדר פרסום,
2 כהגדרת מונח זה בחוק.
3
- 4 הנתבעת לא הכחישה שכתבה את הדברים ופרסמה אותם הן במסגרת דף הנחיתה והן בדף
5 הפייסבוק. בכך התקיים יסוד הפרסום.
6
- 7 סעיף 1 לחוק מגדיר מהי לשון הרע:
8 **"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -**
9 **(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;**
10 **(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;**
11 **(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או**
12 **במקצועו;**
13 **(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או**
14 **מוגבלותו;**
15 **בסעיף זה "אדם" - יחיד או תאגיד."**
16
- 17 16. נקבע, כי אין נפקא מינא אם לשון הרע הובעה במישרין, או אם היא, והתייחסותה לאדם
18 הנפגע, משתמעת מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות (סעיף 3 לחוק).
19
- 20 המבחן ללשון הרע הינו האם יש בהתבטאות בכדי לפגוע באדם בקרב החוג שעמו הוא נמנה,
21 לפי המקובל והנהוג באותו חוג. המבחן אינו מבחן סובייקטיבי, כי אם מבחן אובייקטיבי
22 במהותו. לא תחושותיו של התובע/הנפגע הן שקובעות האם האמירה מהווה לשון הרע. הדרך,
23 בה רואים החברה, או החוג הסובב את הנפגע במסגרות חייו, את הפרסום, היא המדד
24 להכרעה בסוגיה דנן. מבחן זה תואם את מטרתו העיקרית של החוק, והיא, לאפשר לאדם
25 להגן על שמו הטוב בקרב החברה בה הוא חי ופועל. (ע"א 466/83 שאהה נ' זרדריאן, פ"ד לט
26 734, 746-747. (1986)).
27
- 28 17. נפסק כי:
29 **"המבחן בדבר קיום לשון הרע לפי סעיף 1 לא מתמצה בתחושת העלבון**
30 **הסובייקטיבית של הפרט, עליו נסב הדיבור או הכתב המייחס לו דברים פוגעים,**
31 **אלא יסוד אובייקטיבי, היינו מה השפעתם או זיקתם של דברי לשון הרע להערכה**
32 **לה זוכה הפרט - התובע בעיני הבריות."**
33 (ע"א 723/74 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא (2) 281,
34 293 (1977)).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
18. עוד נקבע כי:
- "לא אחת נדרש בית המשפט, הבא לבחון האם נפלה דיבה בפרסום כלשהו, לפרק את הפרסום למרכיביו. לגבי כל משפט, מילה או פסקה בודק בית המשפט האם קמה תחולה ליסודות העילה שעניינה לשון הרע, ובפרט, האם קיים "פרסום לשון הרע" והאם מתקיימת אחת מן ההגנות הקבועות בחוק. ההליכה בדרך זו מקלה לעיתים על ההכרעה, שכן היא מאפשרת לבודד את האמירות השנויות במחלוקת ולבצע בחינה ממוקדת לגבי כל אחת מהן. אולם הפירוק חייב תמיד להיעשות בזהירות ראויה, תוך שימת לב גם למכלול. גם כאשר מתמקד הדיון בביטוי ספציפי, מצווה בית המשפט, על-מנת לבחון האם מדובר בביטוי מלעז, לבחון את הפרסום בכללותו (ראו ע"א 809/89 משעור נ' חביבי, פ"ד מז(1) 1). פרשנותו של קטע בפרסום חייבת ליתן את הדעת גם לקטעים האחרים, על-מנת שהתמונה תהא שלמה - הרי זו ברגיל התמונה הנגלית בסופו של דבר גם לעיני הקורא או הצופה שנחשף לפרסום (ראו גם א' שנהר, דיני לשון הרע (תשנ"ז) 117-118). כמובן, על בית המשפט להביא בחשבון את מקומו ואת אופן פרסומו של הביטוי נשוא המחלוקת - בכותרת, בכותרת משנה, בהדגשה, בליווי תמונה, וכיוצא באלה" (ראו ד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצאת עתון "הארץ", פ"ד לב(3) 337, 354).
19. לאחר קריאה של הכתבה שהובאה לעיל, ולאור ההלכות שהובאו לעיל, שוכנעתי כי יש בה משום לשון הרע.
20. נטען בכתבה כי התובע נבחר לתפקידו שלא כדין, ולא על סמך כישוריו או הכשרתו, אלא משום שהוא מקורב לראש עיריית חדרה, בכך שהוא, כביכול, בנה של בת הזוג של ראש העיריה. הדבר ברור מקריאת הכתבה כמכלול, ומההקשר הכללי שבו נכתבו הדברים.
- אמנם, הנתבעת ציינה בכתבה כי:
- "אלו האנשים. אלו התפקידים. אלו הסכומים. אנו לא טוענים דבר או מאשימים בדבר. אנו מגישים לכם כתבה המגובה בעובדות אשר נמסר לנו שהנם חלק מחקירת המשטרה".
- ואולם דברים אלה אינם משנים ממסקנתי. ברור כי הכתבה, לרבות הטענה שהתובע הינו "בנה של זוגתו של גנדלמן", לצד ציון תפקידו, מהווה אמירה ברורה באשר לסיבה, כביכול, שבגינה זכה התובע במכרז.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

21. על פי אמות המידה עליהן עמדתי לעיל, וההלכה לפיה יש לבחון את הפרסום בכללותו, שוכנעתי כי יש בדברים אלה משום לשון הרע ביחס לתובע, משום שיש בטענות כלפיו כדי לבזותו, להשפילו ולפגוע במשלח ידו, בשים לב לתפקידו כמנהל יחידת השיטור העירוני, תפקיד הדורש רמה גבוהה של יושר וניקיון כפיים.
22. על הרקע הזה, יש לבחון האם הנתבעת הוכיחה הגנה מן ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע כפי שאפרט להלן.
23. ההגנה הראשונה לה טוענת הנתבעת היא הגנת האמת בפרסום. הגנת האמת בפרסום חלה על פרסומים של טענות שבעובדה. על מנת שהגנה זו תחול, יש לקבוע תחילה האם הטענות שבכתבה, הינן במהותן, טענות עובדתיות. במקרה שבפני, לשון הרע שבכתבה אינה הבעת דעה. במבחן הקורא הסביר, הנטען בכתבה מתפרש כטענות עובדתיות, בפרט לעניין הטענה כי התובע הוא בנה של שגב. יש לבחון לכן אם הגנה זו עומדת לנתבעת.
24. סעיף 14 לחוק מורה כך: **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע, תהא זו הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי. הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".**
- הגנה זו משקפת את נכונות המחוקק להתיר פגיעה בשמו הטוב ואף בכבודו של מושא הפרסום, מקום שמדובר באמת ובמידע שיש בו ענין לציבור. (ראו: דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות ואח' נ. יוסף קראוס [פורסם בנבו], פסק דינו של כב' השופט ת. אור בעמ' 39, הדברים אוזכרו בהסכמה בדנ"א 2121/12 פלוני נ. אילנה דיין ואח', [פורסם בנבו] פסק דינו של כב' הנשיא א. גרוניס בפיסקה 22).
25. הגנה זו קמה למפרסם מקום בו קיימים שני היסודות: אמיתות הפרסום וענין ציבורי בו. וכך נקבע:
- "הרציונל למתן הגנה לפרסום אמיתי שיש בו עניין ציבורי טמון בהנחה, כי בעניינים בעלי משמעות ציבורית עדיף גילוי האמת, גם אם יש בכך פגיעה בפרט אשר כלפיו מוטחים דברי ביזוי והשפלה. לא כך הוא, כאשר מדובר בפרסום אמיתי שאין בו ענין לציבור, או בפרסום שקרי, אפילו יש בו מימד של עניין לציבור".**
- (ע"א 89/04 נודלמן נ. שרנסקי [פורסם בנבו] פסק דינה של כב' השופטת א. פרוקצ'יה בפסקה 23).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1
- 2 26. אשר ליסוד ה"עניין לציבור", ברור שלציבור ודאי יש עניין לדעת, אם מאן דהוא זכה במכרז
- 3 שפרסמה העירייה, רק בשל קשרים כאלה ואחרים עם ראש העיר או בת זוגו.
- 4
- 5 27. יש לברר איפה אם הייתה אמת בפרסום. בעניין זה נקבע כי הפרסום נדרש לשקף אמת
- 6 "שלמה" כלומר, שלא יעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מהפרסום,
- 7 וכן שלא ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים.
- 8 (ראו דנ"א פלוני לעיל, בפסקה 28 וראו גם ע"א 10281/03 קורן נ. ארגוב, [פורסם בנבו] פסקה
- 9 12 לפסק דינה של כב' השופטת ע. ארבל).
- 10
- 11 28. בפועל, במקרה שבפני ברור, למעשה, שהפרסום לא היה אמת, שכן אין מחלוקת על כך
- 12 שהתובע אינו בנה של שגב.
- 13
- 14 יוצא, שלנתבעת לא עומדת הגנת האמת בפרסום.
- 15
- 16 29. הנתבעת העלתה בסיכומיה טענת הגנה נוספת, היא הגנת תום הלב, הקבועה בסעיף 15(4)
- 17 לחוק:
- 18 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או**
- 19 **הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:**
- 20
- 21 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי,
- 22 בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של
- 23 הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות; (...)
- 24
- 25 30. בפסיקה נקבע, כי המבחן העיקרי לצורך בחינת הגנה זו, הוא **"מבחן הרושם הכללי שיוצר**
- 26 **מירקם הכתבה בעיני הקורא הסביר או האדם הרגיל"**. עוד נפסק, כי על מנת לקבוע את
- 27 משמעותו של פרסום בעיני האדם הסביר, יש להביא בחשבון גם את הקשר הענייני שבו נאמרו
- 28 או נכתבו הדברים מעוררי המחלוקת".
- 29 (ע"א 323/98 אריאל שרון נ. עוזי בנזימן והוצאת עיתון "הארץ" בע"מ פד"י נו (3), 245)
- 30
- 31 נקבע עוד, כי בסיווג האימרה בין קביעת עובדה להבעת דעה גרידא - יש לתת משקל לאופן
- 32 שבו היא נתפסת בעיני הקורא הסביר. האם סובר הוא, כי הוא מוזמן לשפוט את האימרה,
- 33 או שמא מתבקש הוא לאמצה כעובדה וללא ביקורת עצמית. הרושם הכללי שיוצר מרקם

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 הכתבה בעיני הקורא הסביר, הוא שחולש על סיווגה של האמרה ואין הוא מנתח ניתוח
2 מדוקדק של כל משפט ומשפט.
- 3
- 4 31. נקבע, כי על מנת לבחון האם על האדם הסביר להבין מתוכן הפרסום כי מדובר אך בהבעת
5 דעת, יש לבחון את המילים בהן בחר המפרסם, את סדר הצגת העניינים, הסגנון, הניסוח
6 ומבנה הפרסום בכללותו
7 (ע"א 3199/93 יוסף קראוס נ. ידיעות אחרונות ואח' פד"י מט (2), 843).
- 8
- 9 נקבע גם, כי ככל שהבעת הדעה כוללת התייחסות גם לעובדות, נדרש שאלה תהיינה נכונות
10 (ראו ד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל נ. הוצאת עיתון "הארץ" בעמ' פד"י לב (3) 337, 349 -
11 (350).
- 12
- 13 32. חשוב לציין גם שהוראת סעיף 15 (4), כפופה לחזקות שבסעיף 16 לחוק, הקובע:
- 14 (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף
15 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את
16 הפרסום בתום לב.
17 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים
18 בפרסום אחת מאלה:
19 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
20 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
21 להיווכח אם אמת הוא אם לא;
22 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
23 המוגנים על-ידי סעיף 15.
- 24
- 25 בנסיבות שבפני, ועל פי הוראת סעיף 16 לחוק, על הנתבעת להוכיח כי "הפרסום לא חרג
26 מתחום הסביר באותן נסיבות" (סעיף 16 (א) לחוק). בעניין זה ראו פסקאות 28 - 30 לפסק
27 דינה של כבי' השופטת א. פרוקצ'יה ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם
28 בנבו, מיום 12.11.06).
- 29
- 30 33. אומר תחילה, שלטעמי, סעיף 15(4) כלל אינו חל על המקרה שבפנינו. הסעיף מדבר על הבעת
31 ביקורת כלפי נפגע, שבענייננו הוא התובע, ואילו הנתבעת טוענת כי הביקורת בכתבה מופנית
32 כלפי ראש העיר.
- 33 למעלה מן הצורך, וגם אם ניתן להבין שטענת הנתבעת היא שהבעת הביקורת הינה כלפי
34 התובע במסגרת תפקידו הציבורי, גם אז, לא מצאתי כי קמה לנתבעת הגנה במקרה שבפני.
- 35
- 36 34. במקרה שבפני, כותרת הכתבה הינה "ג'ובים במיליונים למקורבי ראש העיר". מדובר
37 במשפט שהקורא הסביר אינו יכול שלא להבין אותו כמשפט של קביעת עובדה. כך גם המשפט

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 לפיו: **"מחומר הראיות** עולה כי בשנתיים וחצי האחרונות, מאז הבחירות בהן זכה גנדלמן
2 בראשות העירייה, **זכו** גורמים בכירים המקיפים אותו או אף חברים ברשימתו...במשרות או
3 במכרזים, בהיקף כולל של מיליוני שקלים מכספי משלם המיסים בחדרה...". במיוחד הדבר
4 נכון לאור המשך הכתבה, שם נכתב:
- 5 **"אנו מגישים לכם כתבה המגובה בעובדות אשר נמסר לנו שהנם חלק מחקירת**
6 **המשטרה"**.
- 7
- 8 לאור זאת, ברור שהמילים "אנו לא טוענים דבר או מאשימים בדבר", שצוינו בכתבה, הן
9 ניסיון ליצור אמצעי הגנה, שבמקרה זה אין בו תועלת.
10 ברור גם שהטענה אודות היות התובע בנה של בת הזוג של ראש העיר, היא טענה עובדתית.
11
- 12 35. על רקע זה, העובדה שהתובע הוא אדם הממלא תפקיד ציבורי בכיר אינה מסייעת לנתבע.
13 שכן, מקום בו מדובר בטענות שבעובדה אשר אמיתותן לא הוכחה, העובדה שנסוא הפרסום
14 הוא אישיות ציבורית אינה גורעת מקיומה של עילת לשון הרע.
15
- 16 36. לכל האמור עד כה יש להוסיף שמעדותו של אביטל עלה שחוסר דיוק עובדתי נמצא גם בעניין
17 נתונים אחרים שפורסמו בכתבה. כך, למשל, התברר, שאף שנטען בכתבה שמדובר בגיליון
18 השלישי של העיתון, זה כלל אינו נכון, מאחר וזה היה הגיליון הראשון (עמ' 36, ש' 4-1).
19
- 20 37. הנתבעת גם לא הוכיחה שנעשה על ידה, או על ידי אביטל מטעמה, ניסיון ממשי לבדוק את
21 נכונות הטענה לפני הפרסום. אביטל, שהעיד מטעם הנתבעת, טען כי הפרסום התבסס על
22 מספר מקורות, אך אין בכך כדי להועיל לנתבעת.
23
- 24 38. המקור הנטען הראשון הוא פנייה של גורמים פוליטיים בעיריית חדרה לצורך חשיפת מידע
25 לציבור אודות תפירת מכרזים והתנהלות לא תקינה של ראש העיר – לא ברורה הרלוונטיות
26 של טענה זו, אך אין צורך להכריע בשאלה זו, שכן גם לו הייתה רלוונטית להגנת הנתבעת -
27 הרי שהנתבעת לא הוכיחה פנייה של אף אחד מהגורמים אותם ציינה, לצורך פרסום הכתבה.
28
- 29 39. אביטל העיד שמי שפנה אליו לצורך פרסום הכתבה, היו חיים אביטן (ראש העיר הקודם של
30 חדרה) וחברי סיעת הליכוד בעיר, שאת שמם הוא אינו זוכר (עמ' 35, ש' 28-24). אביטל
31 התקשה לזכור מתי נעשתה אליו הפנייה של הגורמים האלה ושיער כי "מדובר על מס' שבועות
32 לפני שפורסמה הכתבה נשוא התביעה" (עמ' 35, ש' 31-30).
33
34 בעניין זה העיד אביטל:

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

1 "ש. האם יש סיבה שאין לנו תצהיר לא של בורובסקי ולא של שירלי עודד ולא אף
 2 אחד שאתה טוען שהם אלה שביקשו ממך את המשימה הזו.
 3 ת. לא אמרתי ששירלי ביקשה ממני את המשימה ממני אלא אמרתי שהיא היתה
 4 ספק מידע. שירלי מאד רצתה לתת תצהיר ולהיות פה אבל היא בחו"ל ולא יכולה
 5 להיות פה" (עמ' 37, ש' 14-17).

6
 7 טענתו של אביטל בעדותו, לפיה לא ניתן היה לקבל תצהיר מגב' עודד, התבררה כלא מדויקת
 8 כאשר בא כוח הנתבעת תיקן, וציין שבעת הגשת התצהירים שהתה עודד בחו"ל (עמ' 37, ש'
 9 20-21). על רקע זה, ברור שאי הבאת עדים אלה פועלת לחובת הנתבעת, וההלכות בעניין זה
 10 ידועות.

11
 12 הנתבעת טענה שהדברים שנכתבו בכתבה נאמרו על ידי אנשים במהלך פגישה שנערכה לפני
 13 הפרסום, ואשר בה נכחו אביטל, עודד, עו"ד בורובסקי וחיים אביטן (עמ' 37, ש' 1-13).
 14 לדברי אביטל, הליך ניסוח הכתבה היה משותף לכל המשתתפים בפגישה:

15
 16 "...לשאלת בית המשפט – בזה אתה לא משיב לשאלה מי ניסח את הדברים, מי
 17 כתב את הכתבה – אני אומר שיש הבדל בין מי ניסח למי כתב. כאשר בית המשפט
 18 אומר לי שהשאלה לא פיזית מי הקליד אלא מי הכתיב, אני אומר שזו היתה עבודה
 19 משותפת של אנשים שאותם הזכרתי קודם" (עמ' 37, ש' 10-13).

20
 21 טענה זו של אביטל נטענה בעלמא, שכן הנתבעת לא טרחה להביא לעדות אף אחד מהגורמים
 22 שהשתתפו באותה פגישה לצורך תמיכה בטענה זו.

23
 24 הנתבעת טענה, שהטענות שהועלו בכתבה התבססו על מקורות שונים, שפורסמו עוד בטרם
 25 שפורסמה הכתבה נשוא התביעה. לכן, לטענתה, היא הייתה רשאית להניח שהפרסום אמת,
 26 ועל כל פנים לא הפרסום שלה הוא שגרם נזק לתובע, אם אכן נגרם לו נזק מהפרסום. ואלה
 27 הפרסומים שלהם טענה הנתבעת:

28
 29 א. הודעת דואר אלקטרוני שנשלחה לאביטל מאת עודד מיום 21.04.16 (נספח 1). באותה
 30 הודעה, מנתה עודד רשימת מקורבים לכאורה לראש העיר שמונו על ידו לתפקידים
 31 שונים. ברשימה מופיע גם שמו של התובע, כך:

32
 33 "13. דותן עומסי – הבן המאומץ – של בת הזוג של ראש העיר – זכה במכרז מנהל
 34 השיטור העירוני".

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1
2 להודעה צורף מכתב שנכתב על ידי גב' שירלי עודד ואשר מוען למנכ"ל עיריית חדרה
3 בנושא מינויו של התובע, כאשר התאריך המופיע בראשו הוא 25.02.14. במכתב מעלה
4 עודד טענות כנגד מינויו של התובע לתפקידו ודורשת להחליפו במועמד ראוי יותר.
5
6 עיינתי בהודעתה של עודד ובמכתב שצורף אליה, אולם, לא מצאתי בהם עובדות מוצקות
7 או ראיה כלשהי לכך שהתובע נבחר לתפקידו בהליך פגום. להיפך. ברור מאותו מכתב,
8 שמדובר בטענות שטרם נבדקו, שכן עודד מציינת במכתב באופן מפורש שהמצאים הם
9 פרי בדיקה שנערכה על ידה וכי טרם הוגשה תלונה במשטרה בעניין זה.
10
11 אני סבורה שהמרחק בין האמור במכתבה של עודד לבין הניסוח בכתבה, שכלל אמירות
12 חד משמעיות ונחרצות כנגד התובע, הינו רב. אופן ניסוח הכתבה מוביל לכך שהקורא
13 הסביר יסיק שמדובר בעובדה מוגמרת ולא כזו הטעונה בדיקה נוספת.
14
15 ככל שהנתבעת מבקשת לסמוך על פוסטים שהעלה התובע בעמוד הפייסבוק שלו, ועל
16 התגובות של שגב לאותם פוסטים, כגון: "שנה טובה ילד, שיקיפו אותך אור ואהבה" וכן
17 "מזל טוב ענק איש יקר", גם אלה אינם מועילים לנתבעת, שכן אין בתגובות אלה של שגב
18 כדי לחייב את המסקנה שמדובר בבנה, כפי שצויין בכתבה.
19
20 ב. מכתב תלונה שנכתב על ידי עו"ד יעקב בורובסקי, כמי שמייצג חברי אופוזיציה בעיריית
21 חדרה אל משטרת ישראל. מדובר במסמך, שכותרתו: "ביצוע עבירות פליליות ע"י ראש
22 עיריית חדרה וחשד לביצוע עבירות פליליות" (נספח 2) - המכתב מייחס לראש העיר
23 עבירות חמורות, ובין היתר עבירה של הטיית מכרזים. אני דוחה את טענות הנתבעת
24 בעניין זה.
25
26 ראשית, משום שמהתאריך המצוין בראש המכתב, עולה כי הינו מיום 30.11.16, כחצי
27 שנה לאחר הפרסום, שכאמור היה ביום 22.04.16. משכך, אני דוחה את הטענה שהנתבעת
28 הסתמכה על המכתב. בניסיון להסביר כיצד הסתמך על המכתב עוד בטרם נשלח, השיב
29 אביטל כי הוא נחשף אליו עוד לפני שנשלח (עמ' 37, ש' 31-29). טענה זו לא הוכחה על
30 ידי הנתבעת, אף שזו יכולה היתה, לכאורה, להעיד את עו"ד בורובסקי לצורך תמיכה בה.
31
32 שנית, בעת הגשת המכתב, דובר בתלונה שטרם נבדקה וטרם נקבעו בה ממצאים.
33

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- ג. כתבה מעיתון "כאן נעים", שהינו עיתון מקומי של העיר חדרה (נספח 4) – עיינתי בנספח, אולם לא ניתן לדעת מתי פורסמה הרשימה מאחר ולא צוין בה תאריך. בעניין זה, נשאל אביטל, כיצד אפשר לדעת שהכתבה בעיתון "כאן נעים" פורסמה לפני הכתבה שפרסם והשיב: "אני אומר שאין לי כל קשר לפרסום הזה ב"כאן נעים" ולכן אין לי יכולת להראות את זה. אין לי דרך להראות את זה ובית המשפט יצטרך להאמין לעדותי בעניין זה" (עמ' 41, ש' 20-17).
- ד. צורפו שתי כתבות מקומיות (נספח 5), בהן מתוארות הפגנות של חברי הסיירת העירונית, בה היה חבר גם התובע, ואשר זו פורקה לאחר הבחירות. לא ראיתי באותן כתבות כל הוכחה לכך שהתובע זכה בתפקידו בהליך של מכרז פסול, אלא רק טענות שהועלו על ידי חברי הסיירת שפוטרו מעבודתם, ואשר יש להם נגיעה אישית לנושא, על רקע פיטוריהם. כך, בכתבה מיום 20.03.14, מובא ציטוט של אחת מנשות הסיירים כאומרת: "אני לא מתביישת לומר שאחת הסיבות שאני פה היא בגלל שבעלי שניגש גם הוא למכרז מנהל יחידת השיטור העירוני ביחד עם מועמדים נוספים ולא התקבל, זאת המלחמה שלנו היום".
- ה. פרוטוקולים של ישיבות מועצת העיר חדרה מיום 30.11.16 ומיום 29.03.17 (נספח 7) - שוב מדובר במסמכים שהם מאוחרים לפרסום נשוא התביעה. יתרה מכך, עיינתי בפרוטוקולים, בהם שירלי עודד מדברת על מינויו של התובע וטוענת כי הדברים צוינו אף בדו"ח מבקר המדינה. אולם, בפועל לא הוכח שדו"ח המבקר התייחס למינויו של התובע.
- ו. פרוטוקול ועדת הביקורת בעיריית חדרה מיום 14.07.14 (נספח 8) - בעמ' 8 לפרוטוקול, דנו חברי הוועדה בנושא "מכרזים". לא הוזכר כלל שמו של התובע, ואף לא צוינו מהם תנאי המכרז למנהל השיטור העירוני.
- ז. פרוטוקול ועדת הביקורת של עיריית חדרה מיום 26.07.14 (נספח 8) – בוועדה זו השתתף גם התובע במסגרת תפקידו כמנהל השיטור העירוני. מהפרוטוקול עולה כי חברי הוועדה דנו בתנאי המכרז של עובדים לשיטור העירוני, והגבי עודד העלתה את השאלה, כיצד יתכן שתנאי המכרז לעובדי השיטור גבוהים יותר מהתנאים למנהל השיטור. לא צוינו בפרוטוקול התנאים לשני המכרזים. בכל מקרה, הצבת רף נמוך של דרישות מקצועיות, כשלעצמה, ודאי אין בה משום ראיה לכך שהתובע נבחר לתפקיד שלא על פי כישוריו.
- ח. מכתב של עודד שנשלח אל פרקליט המדינה והיועמ"ש מיום 26.12.16 (נספח 9) – במכתב מציינת עודד את הטענה שנמנע ממנה דיון בהצעה לסדר שהגישה בנושא ביטול מינוי

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 התובע בעקבות דו"ח מבקר מדינה. גם כאן עודד מסתמכת על דו"ח מבקר המדינה, שלא
2 דן, כאמור, במינוי זה.
3
- 4 ט. מכתב נוסף של עודד, מיום 25.12.16 אל מנהלת המינהלת בעיריית חדרה, בו ביקשה לדון
5 בהצעות לסדר בעניין התובע – גם כאן הבקשה נסמכה על דו"ח מבקר המדינה, אף שזה
6 לא קבע ממצאים באשר לתובע. בנוסף, עודד מפרטת במכתבה את תנאי המכרז וטוענת
7 שהתובע לא עמד בהם. אולם, לא הובאו תימוכין לכך במסגרת המכתב.
8
- 9 י". דו"ח מבקר המדינה בנושא השלטון המקומי לשנת 2016 (נספח 10) – עיינתי בדו"ח ולא
10 ראיתי בו התייחסות למכרז בו נבחר התובע ובכל מקרה, הדו"ח פורסם לאחר פרסום
11 הכתבה.
12
- 13 יא'. נספחים 11 ו-12 שצורפו לתצהיר הנתבעת הן כתבות הקשורות לשאול לוי, מי שהיה עובד
14 בעיריית חדרה ונחשד בחשדות שונים – כתבות אלה אינן קשורות למחלוקת הנדונה בפני
15 ולא מצאתי בהן פרסום הקשור למינויו של התובע.
16
- 17 42. יוצא, שמכל המסמכים והמקורות שצוינו לעיל, לא נמצא ולו פרסום אחד, שהיה קודם
18 לכתבה ואשר הנתבעת יכולה הייתה להתבסס עליו כשטענה שהתובע זכה בתפקידו בהליך
19 פגום.
20
- 21 43. אם לא די בכך, הרי שהתברר שבניגוד לטענת הנתבעת, היא, או מי מטעמה, כלל לא בדק את
22 נכונות הפרסום. בעדותו, אביטל טען, אמנם, שהוא בדק את הטענות שהועלו כלפי התובע
23 בכתבה (עמ' 39, ש' 21-19), אולם התברר, כי ה"בדיקה" שערך, לא הייתה בדיקה כלל והוא
24 רק הסתמך על כתבות קודמות ומכתבים. כך העיד אביטל בעניין זה:
25
- 26 "ש. כשאתה יושבת עם אותה קבוצה של אנשים שלטענתך יושבת איתם, אמרת
27 לעצמך לפני שאתה מעלה את דף הנחיתה אתה בודק את הטענות?
28 ת. כן.
29 ש. התקשרת?
30 ת. לא התקשרתי אבל בדקנו את הטענות. אני מבקש להסביר מה זה הטענות. זה
31 לא שהיתה כתבה על דותן. היתה כתבה, היה מנשר אינטרנטי שמתאר כתבות
32 שפורסמו קודם, דוח מבקר מדינה, או פעילות של מבקר המדינה, שנים של פעילות
33 של חברי אופוזיציה שמגובה במסמכים כמו המסמך של שירלי עודד. המסמכים
34 הוגשו לגורמי אכיפה של החוק, מסמכים של חברי המועצה, חלקם לפי מה שאני

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 ראיתי פורסמו באמצעי התקשורת המקומיים. בחדרה ראיתי ההפגנה שאף אחד
 2 לא שמע עליה לפי העדויות היום, של סיירים שאומרים שהמכרז של אומיסי היה
 3 תפור. ראיתי המון מסמכים של שירלי עודד שהוגשו לעירייה או למועצת העיר או
 4 לגורמי האכיפה, מבקר המדינה, פרקליט המחוז, המון, לא זוכר הכל.
 5 ש. שאלתי אותך אם בדקת.
 6 ת. כן. כך בדקתי. (עמ' 39, ש' 33-19).
 7
 8 44. לטענת אביטל, הוא גם לא פנה אל התובע, או אל אנשים אחרים ששמו פורט באותה רשימה
 9 שנכללה בכתבה, על מנת לקבל את תגובתם. לטענתו, הוא לא פנה אליהם משום שהדברים
 10 האלה פורסמו כבר בעבר (עמ' 40, ש' 5-4). כאשר נשאל אם ראה רשימה כזו לפני פרסום
 11 הכתבה השיב, כי ראה אותה בעמוד אינטרנט, אך הוא אינו זוכר את שמו (עמ' 40, ש' 8).
 12
 13 45. הנתבעת נמנעה מלהציג את תנאי המכרז שבו נבחר לבסוף התובע, אף שמעדותו של עד התובע
 14 זיגדון, מי שהיה מנכ"ל עיריית חדרה בעת פרסום המכרז בו זכה התובע, קיימים פרוטוקולים
 15 להליך המכרז ושאותם ניתן לבדוק (עמ' 6, ש' 6).
 16
 17 46. בנוסף, אביטל הודה שהוא גם לא פנה לשגב כדי לשאול אותה האם היא אכן אמו של התובע.
 18 להגנתו טען, כי לא התכוון כלל לכתוב ששגב היא אמו של התובע ומדובר בטעות סופר שכן
 19 היה צריך לשים מירכאות במילה "בנה". לטענתו מדובר רק בביטוי שבא להמחיש את הקרבה
 20 האישית בין השניים (עמ' 41, ש' 29-32). מעבר לכך שבדברים אלה מודה, למעשה, אביטל
 21 בכך שידע שהתובע אינו בנה של שגב, (נתון שעומד בסתירה לטענה כאילו בדק את הטענה
 22 וסבר שהיא נכונה), הנתבעת גם לא הוכיחה גם כל קשר אישי אחר בין התובע לבין שגב.
 23 בהקשר זה אציין שאני מאמינה לטענת התובע, שלא נסתרה, שהקשר שלו עם שגב, מקורו
 24 רק בחברותו עם בנה (עמ' 25, ש' 21) ולא יותר מכך.
 25
 26 47. אני קובעת איפה שלא הוכח שהנתבעת התנהלה בתום לב בנוגע לפרסום הכתבה. לכן, גם
 27 מהטעם הזה לא עומדות לה ההגנות שבחוק.
 28
 29 **הפיצוי:**
 30 48. מסגרת השיקולים, אותם יש להביא בחשבון בפסיקת פיצויים בגין הוצאת לשון הרע, נקבעה
 31 בפסיקה:
 32
 33 "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו
 34 (consolation) של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן (repair) את הנזק

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 לשמו הטוב; למרק (to vindicate) את זכותו לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע
2 ... לשם השגתן של מטרות תרופתיות אלה אין להסתפק בפיצוי סמלי. אך אין גם
3 להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם. הפיצוי התרופתי לא נועד אך
4 להצהיר על הפגיעה. הוא גם לא נועד להעשיר את הנפגע. הפיצוי התרופתי נועד
5 להעניק פיצוי מלא על הנזק שנגרם – לא פחות ולא יותר על בית המשפט לפסוק
6 פיצוי מלא, המשקף את מלוא הנזק - הרכושי והלא-רכושי - שנגרם לניזוק....
7 בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה,
8 במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו,
9 ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע
10 'תעריפים'. בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת
11 פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשוי
12 להוות אמצעי בעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא
13 עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע
14 עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף
15 19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב, נמדדת לעתים
16 בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק ... כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת
17 והעושה כל מאמץ בבית המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו
18 של הניזוק, ובכך להגביר את הפיצוי לו הוא יהיה זכאי".
19 (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף פ"ד נה(5) 510, (2001))
20
21 49. מן האמור לעיל עולים יסודות, אשר יש בהם כדי להחמיר את הפגיעה בתובע. הפרסום הטיל
22 דופי ביושרו של התובע, מנהל השיטור העירוני של עיריית חדרה, אשר יושרו עומד בבסיס
23 יכולתו למלא את תפקידו ובבסיס אמון הציבור בו. הבסיס העובדתי לו היה רופף ודל. לא רק
24 שהנתבע לא האמין בתום לב באמיתות הדברים, אלא שלמעשה מעדותו כאילו מדובר בטעות
25 סופר, עולה כי הוא ידע היטב שאין הם אמת.
26
27 50. מנגד, לא הוכח שהיתה לפרסום תפוצה רחבה, כפי שנטען. אמנם, אביטל אישר כי היה פרסום
28 בדף הנחיתה באינטרנט ובדף פייסבוק שכותרתו "חדרה ניוז" (עמ' 43, ש' 35), אולם, על
29 התובע היה להוכיח את היקף התפוצה של הפרסום וזאת לא עלה בידו לעשות.
30
31 51. התובע לא ידע להסביר כיצד נחשף לכתבה:
32 "ש. איפה נחשפת לכתבה, דרך איזה אמצעי?"

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

- 1 ת. הפנו אותי. לא זוכר מי ובאיזו צורה, הפנו אותי לכתבה. אולי זה היה במסרון.
 2 אולי הפנו אותי לפייסבוק, לא זוכר. הפנו אותי. אני לא ראיתי אלא אחרי שהפנו
 3 אותי לכתבה.
 4 והקלדת את הכתובת וראית, מי הפנה אותך?
 5 ת. אני לא זוכר. (עמ' 27, ש' 23-27).
 6
 7 52. עדי התובע הודו גם הם שלא ראו את הכתבה כלל:
 8 העד יעקב זיגדון ציין בתצהירו שהוא לא זוכר איך הגיעה אליו הכתבה וכי אולי הביאו לו
 9 אותה (סעיף 4-5 לתצהירו).
 10 העד שאול לוי הצהיר כי הוא קיבל קישור לכתבה (סעיף 4 לתצהירו), אולם בעדותו לא זכר
 11 מי שלח לו את הכתבה (עמ' 21, ש' 19-18). בצילום המסך שצורף לתצהירו של לוי, מובא
 12 קישור לכתבה מעיתון "דה מרקר" ולא של הכתבה נשוא התביעה.
 13 אחיו של התובע, אבנר בר, העיד שנחשף לכתבה על גבי עמוד הפייסבוק שלו. אולם, מי ששיתף
 14 את הכתבה היה הוא בעצמו ולא צוין באותו עמוד כמה אנשים צפו בה.
 15
 16 53. זאת ועוד, מעדויות עדי התובע עולה שהכתבה לא תמיד נלקחה ברצינות ונתפסה לעיתים
 17 כבדיחה.
 18 א. העד שאול לוי נשאל האם הפרסום פגע במשרה של התובע מכיוון שהיה אחד
 19 מהממונים עליו והשיב: "לא מבחינתי. אני גיחכתי על זה כל הזמן וזה מה שפגע בו
 20 אישית. אני מניח שזה פגע בו רגשית, על פי ההתנהגות שלו ואיך שהוא קיבל את
 21 אותם גיחוכים" (עמ' 21, ש' 1-2). באשר לפגיעה הרגשית הנטענת, הרי שמדובר
 22 בעדות סברה ולא הובאו לה תימוכין.
 23
 24 ב. אף עדותו של אבנר בר אחיו של התובע, לא סייעה לו בעניין זה. בר שיתף את הכתבה
 25 בעמוד הפייסבוק שלו, כאשר צירף לה תגובה מטעמו שמעידה על כך שהכתבה לא
 26 נלקחה על ידו ברצינות. בנוסף, אם היה מדובר בפרסום פוגע לשיטתו, עולה התמיהה
 27 מדוע שיתף אותו עם אנשים נוספים? תשובתו של בר בעניין זה היתה מתחמקת:
 28 "אני אסביר – הדרך האישית שלי להתמודד באי נעימויות זה בעזרת חוש
 29 הומור עם כל מיני קשיים שיש לי בעולם. הדרך שלי להתמודד עם זה היה
 30 לשתף וחברי שהתקשרו ושאלו והדרך שלי היתה להתמודד עם זה בהומור"
 31 (עמ' 22, ש' 29-31).
 32
 33 ג. התובע העיד, אמנם, שאנשים לא הפסיקו לדבר על הכתבה וכי הוא "עדיין שומע
 34 התלחשויות וצוחקים עליה וזה לא עוזב אותך" (עמ' 27, ש' 4-1), אולם כאשר

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

1 נשאל מדוע לא הביא עדים שיעידו שהיו בטוחים לאור הכתבה שהוא אכן בנה של
2 שגב, השיב: "דאז, כאשר חשבתי אם כן לעשות ולבדוק את הנושא לעומק ולבדוק
3 אם הדבר הזה הגיוני או לא הגיוני מה שקורה פה, היו הרבה אנשים שפנו אלי עם
4 הדברים האלה ופחדו, הם לא רצו להיות שותפים כי הם עדיין עובדים, הם פוחדים
5 על מקום העבודה שלהם ורשמתי את זה בתצהיר" (עמ' 27, ש' 12-9).

6
7 54. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות, לתוכן הפרסום ולהיקפו, לתיקון שפורסם בהמשך (ר'
8 סעיף 55 להלן) ולרמת הפיצוי הנוהגת, החלטתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובע סכום של
9 25,000 ₪.

התנצלות

10
11
12 55. בסיכומיו, עותר התובע למתן צו לנתבעת המורה כך:
13 "איסור הפצת המכתב המשמיץ והחרמת עותקים ממנו המצויים בידי הנתבעת ובידי כל מי
14 שהנתבעת העבירה לו, בנוסף, מתבקש בית המשפט ליתן צו שיורה לנתבעת לפרסם מכתב
15 התנצלות שיופץ לכל מי שבמהלך המשפט יתברר כי נחשף למכתב ההשמצה לרבות כל מי
16 שנשלחה אליו הודעת מסרון ולכל גוף ו/או קבוצה בפורום "פייסבוק" שאליו הועברה
17 הכתבה".

18
19 באשר לפרסום מכתב התנצלות, לא מצאתי מקום לסעד זה. חוק איסור לשון הרע אינו מדבר
20 על התנצלות, כי אם על תיקון והכחשה (סעיף 9(א)(2) לחוק).

21
22 בעניין זה, מקובלת עלי טענת הנתבעת, לפיה פירסמה במסגרת דף הפייסבוק "חדרה ניוז",
23 בו כאמור פירסמה גם את הכתבה, תיקון לפרסום לפיו התובע הוא בנה של שגב ובו ציינה
24 כך:

"תיקון טעות

25
26 בכתבה אשר סקרה את המינויים בעירייה נפלה טעות סופר והרינו לתקנה:
27 מר דותן אומיסי אינו בנה של זוגתו של ראש העירייה" (נספח 6 לתצהיר הנתבעת).

28
29 56. הנתבעת תישא, בנוסף לסכום הפיצוי שנפסק לעיל, גם בהוצאות התובע בגין התביעה (אגרות,
30 מסירות ושכר עדים, אם נפסק) ועל כל אלה, בשכ"ט עו"ד לתובע בסכום של 7,500 ₪.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לצדדים.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 17-01-43267 עומיסי נ' ומיתוג בע"מ חפ 515096667

תיק חיצוני:

ניתן היום, כ"ו אלול התשע"ח, 6.9.18, בהעדר הצדדים.

1

2

הדסה אסיף, שופטת

3

4

5

6

